

[Eva Møller]

Og sluttelig er der så det problem, som vi nu har forsøgt at løse i i hvert fald 1½ år: Hvad kan vi rent politisk enes om?

Når jeg startede med at sige, at penge alene gjorde det ikke, er det for Det Konservative Folkeparti vigtigt at gøre sig klart, at Danmarks økonomi er god, jeg kan vel næsten tillade mig at sige formidabelt god. Efter 10 års borgerlig ledelse i dette land er vi blandt de lande inden for OECD, inden for EF osv., som har den suverænt bedste økonomi, men vi stiller også store krav til vores offentlige sektor. Både Folketinget og befolkningen ønsker et godt miljø, sundhed for alle, social sikkerhed, nye arbejdspladser og uddannelse; der må stort set ikke skæres ned på nogen af delene, men på den anden side må skatterne heller ikke sættes i vejret. Det er vistnok en uløselig opgave, så det handler altså om at prioritere og om at enes, og selv om vi stort set ikke skærer ned, skal der omstruktureres og omprioriteres for at skabe plads til alt det nye, som vi gerne vil.

Vi har tvunget af en politisk nødvendighed fordoblet antallet af uddannelsespladser inden for de sidste år. Jeg er ikke sikker på, at det nødvendigvis har gavnet kvaliteten af de videregående uddannelser, men det har i hvert fald helt klart flyttet en række ressourcer fra den sidste del af uddannelsen til begyndelsen af uddannelsen, og det er så et af de politiske valg, der er foretaget, og som vi må leve med.

Fremover er det også nødvendigt at være ressourcebevidst. Jeg tror, at hvis det skal kunne lade sig gøre, vil det kræve et kvalificeret modspil fra institutionerne, for sagkundskaben kan bedst udtale sig om, hvordan det, vi gør, virker, men jeg mener ikke hermed, at Folketinget kan eller skal fralægge sig ansvaret. Ansvar for rammerne er stadig væk vores, og det skal det vedblive at være, men ansvaret for, hvordan rammerne fyldes ud, kan deles med institutionerne, der har sagkundskaben og vil gøre det langt bedre.

Jeg erkender, at det på dette felt kan blive nødvendigt med flerårige rammer, også flerårige økonomiske rammer. Jeg kan være lidt bekymret for det, for jeg forudser, at det bliver stadig vanskeligere at sætte en finanslov sammen. Når vi får stadig flere felter, der er indgået langvarige økonomiske aftaler om, som skal holdes, bliver der stadig færre dele, som vi kan

omstrukturere og omprioritere, når finansloven skal i hus. Men det kan blive nødvendigt, så når de kommende finanslove skal bringes på plads, må vi erkende, at vi har skabt nogle større eller i hvert fald anderledes problemer.

Et kvalificeret modspil fra institutionerne mener jeg helt klart kræver styrkede ledelser på institutionerne, som har mulighed for og kompetence til at træffe også de upopulære beslutninger, dvs. ledelser, som kan sikre den bedste ressourceudnyttelse af økonomien, tiden og lærerkræfterne. Anvender vi vore lærerkræfter rigtigt? Har vi den rigtige fordeling mellem f.eks. undervisning, vejledning, øvelser, opgaveregning m.v.? Jeg ved det ikke, og svaret er næppe entydigt, men den enkelte institutions ledelse skal sikre, at det er tilfældet.

Er den enkelte lærer rigtigt placeret, rigtigt uddannet, og er vedkommende effektiv? Med effektivitet tænker jeg ikke på noget, der kan måles i centimeter eller ord, men jeg ved, at de enkelte ledere er i stand til at foretage denne effektivitetsvurdering, og det bør vi give dem muligheden for og også for at handle derefter. Når vi de internationale standarder, de internationale niveauer? Det kunne sikres gennem gæstelærere, gennem udsendelse af egne lærare og gennem evalueringer.

Vi skal også give lederne mulighed for at ændre på fagudbudet, dvs. give dem mulighed for at fjerne de svage miljøer, som nogle måske vil kalde de uproduktive miljøer. Jeg kan anvende ordet, men jeg vil dog gerne helt klart sige, at for Det Konservative Folkeparti kan hverken humaniora eller grundforskning på noget tidspunkt være uproduktive miljøer. Selv om vi ikke i dag umiddelbart kan se nytten af det, ved vi, at det på lang sigt er nødvendigt, hvis Danmark skal bevares som den kultur, vi ønsker.

Institutionerne skal efter vor mening også have lov, ret og pligt til at fastsætte de adgangskrav, som sikrer, at kun kvalificerede studerende optages. De skal endvidere have muligheden for løbende igennem studiet at evaluere undervisningsudbyttet for de studerende og derved sikre, at de stadig er studieaktive og studieegnede. Der skal altså år for år stilles krav til de studerende, for at de kan få lov til at fortsætte, herunder også om, at man har nået passende niveauer for at gå videre til såvel en bacheloruddannelse som en Ph.D.-uddannel-